

депутат Думи — Мілюков.

В місяцю жовтні 1916 року робота кліки шпівнів була вже на стільки явною всім, що патріоти Росії мусіли завязати тайні групи для висліджування шпівнажі. Між иньшими архикнязь Никола, Сербій і генерал Вернанде взяли ся слідити зраду генерала Сухомлінова. Назбиравши доволі доказів і документів повисші три російські патріоти подали цілу справу Сухомлінова до преси, за чим розумієсь мав слідувати судовий процес. А було се в інтересі Распутіна не допустити до процесу, бо там викрились би і другі шкандали. Цариця перебувала тоді в Лівадії. Довідавшись про клопіт Сухомлінова, цариця сейчас висилає до царя ось таку телеграму:

"В інтересі нас всіх прошу застановити сейчас нікчемні закиди, які зроблено тепер проти Сухомлінова. Если слідство піде дальше, то Борис (Штірмер) обіцяєсь сейчас зрезигнувати. Если не затреть ся справи сейчас, то наше становище в небезпеці."

На се відповів цар:

"Я зарядив все що потрібне, щоби оскаржень більше не повторялось."

Оскарження однак повторено на судовій розправі 28 серпня 1917. р.

Распутін і єго шайка продумала ще одно средство, а іменно ширили поміж пролетаріатом всякі фалшиві вісти і тим підбурювали нарід до розрухів. А в Росії не треба богато до розруху. А се подало знова доказів і свідків хто ті вісти сіє.

Нараз має збурати ся Дума і цариця довідуєсь, що Мілюков, член Думи має повну вязку документів і хоче опрокинути і виявити перед Думою цілу підлу роботу Распутіна. Зрозуміла цариця сю небезпеку, бо сейчас таки олівцем написала до Распутіна:

"Святий Отче, — Анна (Вирубова) щойно сказала мені про замір Мілюкова в часі нарад Думи. Цар мусить відмовити засіданю Думи. Я вже телеграфувала до него. А коли ні, то є нагорода десять тисяч рублів, які можна обіцяти І. або В. щоби єго згладили зі світа. Я охочо дам сто тисяч рублів, щоби замкнути єму уста на віки. Се мусить бути зроблене. Перека-